

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Mammiano, & gestis eius. Cap. XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Cæfareā Cappadociæ demigrat: ibique ad quosdam monachos se aggregans, postea dum latitare cuperet, deprehēsus est: atque ab imperatore Tarsum usque Cilici amanatus, coma abrasa, præsbyter designatus est. Sunt ista qui dem ab Eustathio Syro scripta pereleganter.

De Ili & Leontij tyrannide.

Caput XXVII.

Es apud eundem scriptorem Zenonē infinitas ferè in sīdias contra Berinam socrū suam struxisse: postea autem eam relegasse in Ciliciam: eamq; inde denuo ad arcem, quae Papiriana dicitur, illo iam tyrannidem exercente, transtulisse: in qua excessit è vita. Res autem ab illo *Vide Cuf.* gestas idem Eustathius perdiserte scribit, tum quemadmodum à Zenone insidijs appetitus effugerit, tum quo pacto *in vita Zenonis.* Zeno eum, cui dederat mandatum, ut Ilū interficeret, morte multauit, capite ideo ceruicibus absctisso, quod eum obeonatus frustrationem tali mercede compensare voluit. Illum verò, quod facinus tentatum occultaret, ducem copiarum in Oriente militantium designauit. Is amicitia nō cū Leontio solum, sed cum Marso etiam, viro spectato, & Pāprepe contracta, in partibus Orientis commoratus est. Iam verò quod narrat Leontius Tarsi Ciliciæ imperator renuntiatus fuerit, & quem fructum isti ex tyrannide sua percepérint, cum Theodorichus vir genere Gotthus, & apud Romanos in magno honore habitus, dux cum nostris, tum exteris copijs stipatus, contra eos emissus esset, quinetiam qua ratione miseri à Zenone pro benevolentia, quam versus illum præstiterant, trucidati, & præterea quod Theodoricus, cognito Zenonis consilio & voluntate, ad antiquam Romanam se receperit, idem Eustathius literis concinnè admodum persequitur. At quidam memorant Theodorichum, Zenone authore, viciisse Odoacrem, & ita tum Romanam sibi subiecisse, tum se regē nuncupasse.

De Mammiano, & gestis eius.

Cap. XXVIII.

EVAGR. HISTORIAE

MAmianū temporibus Zenonis fuisse narrat Ioannes rhetor, Cum esset infimo loco natus ad ordinem senatorium peruenisse, eumque ædificium in suburbio Daphne, quod antiphorum dicitur (qui locus antea vites produxit, fuitque ad agriculturam idoneus) extruxisse, E regione Balnei publici, vbi posita est statua ænea, que hanc habet inscriptionem : MAMMIANVS AMATOR CIVITATIS. Idem præterea Ioannes scribit eum in urbe duas regales porticus cum ob eximiam ædificationem valde magnificas, tum ob lapidum concinnitatem & splendorem in primis ornatas ædificasse: erexitque tetrapilon, velut interstitium inter duas illas porticas interiectum, columnis & ænea materia pereleganter & exquisitè elaboratas. Ac nos quidem hasce porticus vidimus, que non nomen solù, verùm etiam reliquias antiqui sui splendoris adhuc præterea retinent, quod lapides ex Proconneso insula deportati, in solo constrati iacent: at ipsum tamen ædificium nihil insignium, quibus olim decoratum erat, omnia habet: siquidem ex veteribus eius ruinis nouum ædificium extructum est: nihil tamen ornatus illi veteri ex eo accedit. Quod autem ad tetrapilon attinet i Mammiano ædificatum, ne vestigium quidem illius reliquum vidi mus.

De morte Zenonis & Anastasi electione.

Caput XXIX.

CVm autem Zeno absque liberis, decimo septimo regni sui anno confecto, comitiali morbo extinctus esset, Longinus eius frater magnam adeptus poteritiam, tametsi spem animo concepit, se imperio potiturum, tamē ea, quæ expectabat, minime est consecutus. Nam Ariadna Anastasio, qui nondū ad senatoriū ordinē ascenderat, sed solum in scolam Silentiariorum eorum, (sic enim dicitur) in vita ascriptus erat, coronam imposuit imperatoriam. Commemorat porro Eustathius annos ducētos septem à regno Diocletiani ad mortem Zenonis, & Anastasi designatiōnem præteriisse: ab imperio autem Augusti, qui solus regnauit, quingentos triginta duos annos, & menses septem: à regno

*Vide Cuf.
in vita
Anasta.*